

ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ

Десятнюк Лілія Борисівна

викладач кафедри медичної та біологічної фізики та інформатики,
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця,
10nyk1972@gmail.com

Умрихін Георгій Владиславович

студент медичного факультету,
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця,
garik2579531@gmail.com

На думку Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), впровадження дистанційного навчання може призвести до погіршення якості освіти, оскільки він не забезпечує студентам достатньої можливості для отримання практичних навичок та взаємодії з пацієнтами, яка є ключовою для навчання у галузі медицини. Крім того, дистанційне навчання може призвести до віддалення студентів від викладачів та одногрупників, що може погіршити якість взаємодії та співпраці в навчальному процесі.

Від початку пандемії Covid-19 у грудні 2019 року поступово весь світ почав переходити на дистанційну форму навчання. В Україні дистанційну форму навчання офіційно впровадили 11 березня 2020 року. Саме ця форма навчання на початок пандемії дала змогу безпечно продовжити навчання в університетах, а також після початку повномасштабного вторгнення 24 лютого 2022 року дистанційна форма навчання допомогла повністю забезпечити навчання студентів медичних університетів в умовах війни.

Після аналізу сайтів в мережі інтернет, можемо виділити основні проблеми впровадження дистанційного навчання, а саме:

- у багатьох студентів обмежений доступ до комп'ютерів (у сім'ї можуть бути двоє-трьох школярів, студентів і батьки, які працюють дистанційно);
- брак інтернет-зв'язку;
- ненормований робочий день викладачів;
- кожен п'ятий опитаний сказав про брак у викладачів сучасних мобільних пристроїв [1].

Отримання навчальних матеріалів та спілкування між учасниками дистанційного навчання забезпечується через передачу відео-, аудіо-, графічної та текстової інформації у синхронному та асинхронному режимі. Це можуть бути самостійні, контрольні роботи, навчальні проєкти, заповнення таблиць, побудова схем та моделей. З різними можливостями отримання зворотнього зв'язку можна ознайомитись на платформах дистанційного навчання. Це і платформа Moodle, і платформа LIKAR_NMU у Національному медичному університеті імені О. О. Богомольця. Платформа LIKAR_NMU – безкоштовна відкрита система управління дистанційним навчанням. На ній представлені навчальні матеріали у різних форматах (текст, презентація, відеоматеріал, веб-сторінка), розібрані практичні завдання до кожної теми, тестові питання та завдання. На платформі є можливість здійснювати тестування та опитування студентів, а також проведення

ректорських зрізів знань з навчальних дисциплін для студентів 1–6 курсів денної форми навчання для внутрішнього забезпечення якості освіти в університеті.

Для спільної роботи студентів та викладача є хмарні сервіси (Office 365, Google), Google-диск надає можливості створювати багатофункціональне користувацьке середовище, продуктивне та зручне для обміну файлами, структурування і збереження їх в одному місці.

Тому, хотілося б додати переваги введення дистанційної форми навчання:

- можливість навчатися у будь-який зручний час та місці;
- економія часу та коштів на дорогу;
- доступність навчальних матеріалів;
- можливість навчатись у своєму індивідуальному темпі;
- перегляд відео-записів лекцій у зручний для студентів час [2].

Але на жаль, можна виділити ще такі проблеми дистанційної форми навчання у медичних закладах вищої освіти:

- 26 % – заявили про проблему відсутності офлайн-комунікацій з викладачем;
- 60 % – про відсутність практичних навичок з важливих клінічних дисциплін;
- 14 % – не бачать проблеми у дистанційній формі навчання.

Рис.1. Результати опитування

Результати опитування батьків, щодо проблем, з якими вони зіткнулися при запровадженні дистанційного навчання у військовий час можна розглянути на рисунку 1 [3].

Дистанційне навчання може бути корисним для медичної освіти і практики, зокрема для покращення якості навчання, зниження витрат на навчання та збільшення доступності освіти для більш широкої аудиторії. Однак, ВООЗ рекомендує підходити до дистанційного навчання з обережністю, оскільки цей метод має свої обмеження та може вимагати особливих знань і навичок для ефективного використання. На сьогодні для медичних університетів найкращою формою навчання є все ж таки гібридне навчання.

Впровадження дистанційної форми навчання у медичних закладах є актуальною та необхідною мірою в умовах поширення пандемії Covid-19 та під час військового стану. З одного боку, це дає можливість забезпечити безпеку студентів та викладачів, зменшивши ризик зараження коронавірусом у закритих приміщеннях та зберегти їхнє життя.

Список використаних джерел

1. Найбільшою проблемою дистанційного навчання називають технічне забезпечення: опитування. URL: <https://nus.org.ua/news/tehnichne-zabezpechennya-najbilsha-problema-dystantsijnogo-navchannya/> (дата звернення: 29.03.2023).
2. Плюси/мінуси дистанційного навчання з рекомендаціями щодо організації дистанційного навчання. URL: <https://naurok.com.ua/plyusi-minusi-distancijnogo-navchannya-z-rekomendaciyami-schodo-organizaci-distancijnogo-navchannya-291365.html> (дата звернення: 29.03.2023).
3. Про проблеми навчання дітей під час війни. URL: <https://vseosvita.ua/news/pro-problemy-navchannia-ditei-pid-chas-viiny-73756.html> (дата звернення: 29.03.2023).

СТВОРЕННЯ ОСВІТНЬОГО САЙТУ ЗАСОБАМИ ВЕБКОНСТРУКТОРА WEBLIUM

Косовець Олена Павлівна

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри математики та інформатики,
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського,
kosovets.op@vspu.edu.ua

Бияковська Віталіна Михайлівна

магістрантка спеціальності 014.09 Середня освіта (Інформатика),
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського,
vbiakovska@gmail.com

На сьогодні ринок праці у сфері ІТ, має великий попит з фахівців вебдизайнерів та кваліфікованих розробників вебсайтів. Для сучасного користувача, вебсайти є його візиткою про себе, тому розробляти їх повинна вміти кожна людина незалежно від обсягу знань, та положення в суспільстві, чи це учень, вчитель української мови, або сам вчитель інформатики. Створення вебсайту за допомогою конструкторів виглядів персональних блоків, для освітнього сайту діяльності вчителя під час дистанційного навчання як одним із головних елементів взаємовідносин з освітянами. Основною необхідністю постає навички практичних умінь створювати вебсайти для будь-якого виду професійної діяльності, незалежно чи ти працюєш у сфері освіти, чи в іншій.

Конструктором сайтів (англ. site builder) вважається онлайн система, у якій є готові набори моделей і компоненти для розроблення вебсайтів, за допомогою яких можна всього лиш за декілька хвилин розмістити у вебпросторі власні розробки [0].

Конструктори вебсайтів мають вбудовані редактори для розроблення, зміни та форматування шаблонів, а також надається можливість додаткових послуг хостингових компаній. Існують різні варіанти створення вебзастосунків, за допомогою SaaS-платформ та систем керування контентом (CMS) [0].

У нашій статті розглянемо вебконструктор Weblium, що являє собою український конструктор сторінок з можливістю реалізації вчительського блогу, освітнього онлайн курсу, інтернет-магазину, системи роботи з клієнтами, що має функціонал управління пошуковими налаштуваннями та оптимізацією в пошуку, налаштування маркетингу та таргетованої реклами [0].

Weblium – це безкоштовна платформа для створення веб-сайтів, яка пропонує широкий вибір готових шаблонів та інструментів для створення професійних та ефективних сайтів.